Entrada

Renovar la pregària II. Déu te paraula

Per pregaria.cat el dt., 20/09/2011 - 09:00

Reflexió introductòria

Déu es comunica de moltes formes. La natura porta en ella mateixa una comunicació de Déu, com l'obra d'art comunica el creador artístic. Els éssers humans també porten aquella comunicació de Déu que és font de tota vida. Moltes vegades i de formes ben diverses Déu (mitjançant profetes, homes i dones cridades per Ell) s'ha comunicat a la humanitat.

La seva comunicació arriba a un punt àlgid quan Ell mateix en Jesús és comunica en paraules humanes, accions humanes, vida humana, real, tangible, audible i alliberadora. Jesús és la Paraula de Déu. Déu té Paraula en Jesús.

Si pregar és un diàleg amb Déu, Ell inicia aquest diàleg amb la seva Paraula: Jesús. Des del silenci inicial ens cal obrir un espai d'escolta per a què Déu ens parli.

(Carta als Hebreus 1,1-4).

Orientacions pràctiques.

1.- Silenci inicial, postura adequada, invocació al Senyor. Ara donem un pas més, Déu ens parla primordialment en la Sagrada Escriptura; intentem, doncs, una actitud personal d'escolta i acolliment.

2.- Normalment preguem amb els evangelis. Podem fer-ho de formes diverses. Seguint els textos que senyala la litúrgia eucarística per cada dia de l'any, cercant un text que pensem té a veure amb la nostra situació personal, fent una lectura seguida de tot un evangeli..etc.

3.- També podem escoltar la Paraula amb els salms o amb altres textos de l'Antic Testament. Cal tenir present, seguint la tradició de la comunitat cristiana, que l'AT troba en Jesús la seva clau d'interpretació.

4.- Hi ha en el Nou Testament altres llibres i cartes que són també Paraula de Déu i que podem acollir quan preguem perquè ens parlen de Jesús, viscut, estimat comentat i inspirat.

5.- Lectura lenta del text escollit. Intento aplicar la intel·ligència per entendre'n el significat. També el cor perquè aculli la Paraula Amiga. Considero com comunica llum a la meva vida.

6.- Poden passar moltes coses. Per exemple que sigui tot el text el que com una unitat de comunicació m'ensenyi, escalfi el meus sentiments, em mogui... o que, en canvi, sigui una sola expressió, unes breus paraules, una sentència el que em mogui interiorment. Sigui el que sigui ho vaig repetint suaument, de forma que em va penetrant fins un nou silenci, ara més ple que el d'abans.

7.- Passada l'estona dedicada a la pregària em dirigeixo directament a Déu tot donant gràcies, fent alguna proposta de vida, pregant i fent com una síntesi del que he viscut.

Per revisar i reflexionar; si cal, prendre alguna nota.

1.- Com ha anat aquesta estona de pregària? Com em sento? Ha resultat fàcil o difícil?

2.- Quines són les vivències, sentiments i idees que he experimentat?

3.- De cara a la vida, alguna conclusió, propòsit o intenció?

4.- Per part meva hi ha alguna cosa a millorar a la propera estona d'oració?

Jesús Renau sj.

Proper suport PER RENOVAR LA PREGÀRIA 3

LES INNACABABLES DISTRACCIONS.